

Yahudilerin Cürümlerine Karşı Verilmesi Gereken Cevap, Orduların Harekete Geçirilmesidir

Yahudiler, Müslümanların beldeleri ile dünya ülkelerinin genelindeki öfkeli yürüyüşleri ve gösterileri hiç umursamayarak katliam üzerine katliam işlemeyi sürdürmektedir. Üstelik Ümmetin öfkesine rağmen çocukları ve kadınları katletmeyi sürdürmekle ve dünya milletlerinin kınamalarına daha fazla kan akıtmakla cevap vererek pervasızlıkta ve cürümde haddi aşmaktadır. Çünkü onlar, her ne zaman saldırılar yoluyla siyasi hedeflerini gerçekleştirmek istediyseler, Müslümanların, özellikle de Filistin'e komşu devletlerin yöneticilerinin her zaman olduğu gibi, Ümmet'in hareketini kontrol altına aldıklarını, öfkelerini yürüyüşlerle, gösterilerle, bağışlarla deşarj ettiklerini, salahlarla, dualarla ve tıbbî yardım konvoylarıyla acısını dindirdiklerini fark etmişlerdir.

Ey Müslümanlar!

Şüphesiz yöneticileriniz, Filistin'in yok olmasında belânın başıdır ve belanın sırrı ise, ordulara pranga vurulmasında, Yahudi varlığını bitirmek için seferber olmasının engellenmesinde, cürümün örtbas edilmesinde, düşmanlara yardım edilmesinde ve sunî sınırlara bekçilik yapılmasında yatmaktadır. Dolayısıyla onlar, sizlere komplo kuran zâlim yöneticilerdir, onlara boyun eğmek veya onlardan yada zirvelerinden çözüm beklemek câiz değildir. Bilakis yapılması gereken, onlara karşı koymak ve onları değiştirmek için çalışmaktır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Sakın zulmedenlere meyletmeyin!

Yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra nusret de görmezsiniz." [Hüd 113]

Bu yöneticiler, aveneleri ve onların etrafında dönenler, Müslümanların orduları üzerindeki dikkatleri dağıtmak, görevlerini yapmalarını engellemek, Filistin halkını yardımsız bırakmalarını ve onu kurtarma görevlerini terk etmelerini örtbas etmek amacıyla, Yahudi varlığı ile çatışmayı, vatancı, İslamcı gruplara ve hareketlere hasrederek Ümmeti aldatmayı ve saptırmayı alışkanlık edindiler. Müslümanların beldelerindeki orduların Yahudi ordusu ile savaşmaya mecali yoktur, buna ancak bu gruplar ile hareketler muktedirdir sözünü işitememiz doğrusu çok gariptir. Oysa orduların aslî görevi, insanların canlarını korumak, kanlarının akmasını engellemek, topraklarını kurtarmak ve onlara yönelik saldırıları püskürtmektir. Kezâ bu yöneticiler, teslimiyetçi müzakereler yürütmeyi alışkanlık edinerek, Yahudi varlığını güçlendirdiler ve meseleyi, Yahudi yerleşimcileri ile sınırların çizilmesi sorununa dönüştürdüler. Ardından yine meseleyi, esirlerin serbest bırakılmasına, mültecilerin geri dönmeye, tecrit duvarının kaldırılmasına, Refah Sınır Kapısı'nın açılmasına ve ambargonun kaldırılmasına indirgediler... Böylece kurtarılması gereken Kâfirlerin işgal ettiği İslâmî bir toprak olması bakımından meselenin gerçek seviyesinden vazgeçtiler. Ardından da cihadı kaldırdılar, ordulara pranga vurdular, meseleyi Ümmet'in düşmanları olan Amerika'ya, Avrupa'ya, Güvenlik Konseyi'ne, devletlerarası kararlara teslim ettiler, varlığı olmayan bir otorite için birbirleri ile çatışan örgütler ile gruplar arasına fitne tohumu ektiler, güvenliğin ve emniyetin olmadığı barış planlarını ortaya attılar, ne bir hakkı geri döndüren, ne bir toprağı koruyan, ne bir damla kanın akmasını engelleyen ve ne de namusları himaye eden müzakerelere girdiler.

Saldırının siyasi hedeflerinin gerçekleşmesinde bu yöneticilerin gizli ittifaklarına gelince; bu, daha saldırının ilk günü ortaya çıkmıştır. Zira bu yöneticiler ile aveneleri, kalıcı, kapsamlı ve karşılıklı bir barış üzerinde anlaşılması, seçimlerin yapılması, Hamas'ın da ortak olduğu "Fetih" başkanlığında bir Vatanî Birlik Hükümeti'nin oluşturulması için Kahire'de grupların müzakerelere başlamasını talep eden peş peşe çağrıda bulundular. Bu ise, özellikle Suriye-"İsrail" çizgisinde müzakerelerin yeniden başlaması için koşulların hazır olması, Amerika'ya vekâleten müzakerelerde arabuluculuğa soyunan Türkiye'ye yönelik ziyaretini Olmert'in öne alması, Suriye yöneticisinin Yahudi varlığı ile doğrudan müzakerelere hazır olduğunu açıklamasından sonra Filistin Otoritesi'nin Yahudi varlığı ile teslimiyet müzakerelerine yeniden başlamasının alt zeminini oluşturmak içindir. Bu da Baker-Hamilton tavsiyelerine göre Ortadoğu'da "barış" müzakerelerini canlandıracağını vadeden Obama başkanlığındaki yeni Amerikan yönetiminin başlamasına günler kala olmuştur. Lübnan çizgisine gelince; "Doha Anlaşması", hükümetin oluşması, Cumhurbaşkanının atanması, "Vatanî Savunma Stratejisi" hakkında hükümet yanlısı ile muhalefet arasındaki diyalog oturumlarının yeniden başlaması, ardından da Lübnan Dışişleri Bakanı'nın geçenlerde müzakerelere hazır olduğunu açıklamasının üzerine Suriye çizgisi ile eş zamanlı olarak Yahudi varlığı ile müzakerelere girme şartları hazır hale gelmiştir.

Ambargonun, geçici ateşkesin ve grupların Kahire'deki müzakerelerinin gerçekleştiremediklerini gerçekleştirmek amacıyla Gazze'ye yönelik saldırı gerçekleşmiştir. İşte bu aynen 2006 Temmuz ayında

Lübnan'a yönelik saldırıda olduğu gibi olmuştur. Zîra hükümet yanlıları ile muhalefet arasındaki oturumların gerçekleştiremediklerini gerçekleştirmek amacıyla yöneticiler, saldırılarında Yahudiler ile ittifak etmişlerdir.

Ey Müslümanlar!

Filistin meselesi, sadece Filistinlilere ait olan vatanî bir mesele değildir. Diğer Müslümanlar dışında, sadece Araplara ait olan milli bir mesele de değildir. Bilakis o, Allahu Te'alâ'nı şu kavlından ötürü Müslümanların akîdesi ile ilişkili İslâmî bir meseledir:

“Bir gece, (Muhammed) kulunu Mescid-il Harâm'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-il Aksâ'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir.” [el-İsrâ' 1]

Zîra o, Kâfîlerin gasp ettiği ve halkına saldırdığı bir İslâmî arz meselesidir. Dolayısıyla onun bir karışından vazgeçmek veya bir parçası üzerinde müzakere yapmak câiz değildir. Bilakis tüm Müslümanların görevi, Allahu Te'alâ'nın şu kavlından dolayı onu ve halkını Yahudi saldırılarından kurtarmak için çalışmalarınıdır:

“Eğer onlar dîn hususunda sizden yardım isterlerse, onlara yardım etmek üzerine borçtur.” [el-Enfâl 72]

Kezâ o, Kâfir Batılı devletlerin yardımı ve Birleşmiş Milletleri'nin desteği ile Yahudilerin saldırısına karşı Müslümanların meselesidir. Dolayısıyla İslâmî Ümmet'in görevi; Yahudi varlığını ortaya çıkaran, para ve silah ile onu finanse eden Amerika ve Avrupa gibi düşmanlarının elinden Filistin meselesini çekip alması, onların sunduğu yöneticilerin ve avenelerinin pazarladığı girişimler ile kararları reddetmeleridir. Çünkü bunlar, İslâm hükmüne göre ortaya çıkan hayatî meselelerin aksine Ümmetin gücünü ve kuvvetini tüketmekte, Sömürgeci Kâfiri Ümmetin meselelerine hakim kılmakta ve mü'minler üzerinde Kâfirlere otorite vermektedir ki Allahu Te'alâ şöyle buyurarak bunu nehyetmiştir:

“Muhakkak ki Allah, Kâfirler için Mü'minler aleyhine asla bir yol (egemenlik) kılmayacaktır!” [en-Nisa 141]

Ey Müslümanlar! İşlerinizin dizginleri, bu ajan yöneticilerin ellerinde olduğu sürece, Gazze'de ve diğer bölgelerde yaşanan katliamlar ve yıkımlar, kanlarınıza karşı işlenen ne ilk, ne de son katliam olacaktır. Kezâ gösteriler için sokaklara dökülmeniz de ilk değildir. Çıplak gözle görmektesiniz ki bu gösteriler, otoritelerinizi gasp eden, iradenizi yağmalayan, düşmanlarınızı dost edinen ve ordularınıza pranga vuran yöneticilerin saraylarının olduğu doğru istikamete yönelmedikçe ne düşmanı caydıracak, ne bir toprağı kurtaracak, ne de bir mazluma yardımı dokunacaktır.

Ey Müslümanlar! Gazze halkını kurtarmanın tek pratik çözümü, Allah yolunda cihat etmeleri, Yahudi varlığını kökünden söküp atmaları ve Filistin'i bir bütün olarak Müslümanların otoritesine iade etmeleri için orduları harekete geçirmeye yöneticileri mecbur bırakmakta yatmaktadır ki bu da şöyle buyuran Allahu Subhânehu'nun emrine itaat edilerek yapılmalıdır:

“Onları (size karşı savaşanları) yakaladığınız yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın.” [el-Bakara 191]

Müslümanların tüm meseleleri için tek köklü çözüm ise; bu uşak yöneticilerin yönetim merkezinden indirilmesi, Allah'ın inzâl ettikleri ile hükmedecek, ordularını savaş meydanlarına sürececek, akıtılan masum kanlar ile çiğnenen azîz hurumatların intikamını alacak Müslümanlar için bir Halîfe'nin nasbedilmesidir ki bunları da Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in şu kavline itaat ederek yapacaktır:

“İmâm [Halîfe] ancak bir kalkandır. Onun arkasında savaşılır ve onunla korunulur.” [Muslim rivâyet etti]

Şunu iyi biliniz ki bu ajan yöneticileri alaşağı etmek ve bozuk nizâmlarından kurtulmak için çalışmanın külfeti, bu bozuk nizâmların gölgesinde yaşayan Ümmet'in çektiği bir günlük sıkıntıya bile denk değildir.

“Ey iman edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat verecek olana dâvet ettiğinde icâbet edin.” [el-Enfâl 24]